

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2688/2019
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца „Генерали осигурање Србија“ АДО из Београда, чији је пуномоћник Дејан Вуковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Борис Вршка, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 757/19 од 07.03.2019. године, у седници од 21.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 757/19 од 07.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 757/19 од 07.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 223/16 од 28.11.2018. године, ставом првим изреке тужени је обавезан да тужиоцу на име регресног дуга исплати 714.720,00 динара са законском затезном каматом од 02.03.2016. године до исплате, а у преосталом делу у односу на исплату законске затезне камате тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 204.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке тужени је ослобођен обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 757/19 од 07.03.2019. године ставом првим изреке одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18). Наиме,

ревизијом се указује на погрешну примену одговарајућих одредаба Закона о облигационим односима, али се не указује на законске разлоге за подношење посебне ревизије из члана 404. ЗПП, а због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 02.03.2016. године, а побијани део правноснажне пресуде износи 714.720,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско- правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази ревизијски цензус из наведене одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић